

EEN TIJD VAN RUST

Deze zomer brengen we tijd door met familie in de Verenigde Staten en België voor ons miniverlof, een tijd van rust en ontspanning voor het gezin. We hebben al genoten van de pracht van Gods schepping, vuurwerk, snel rijden, lange wandelingen, uitstapjes naar het park, koffiekraampjes, knuffelen met grootouders enz... We zijn ook bezig geweest met 30 verschillende medische afspraken in onze eerste drie weken hier! Bid met ons mee. Hoewel velen van de afspraken routine waren, waren er onderweg toch wel een paar verrassingen die onze tijdlijn kunnen doen veranderen. We willen wel graag goede antwoorden hebben voor we terugreizen.

Onze Zendingsreis

Op onze eerste zondag gingen we naar een plaatselijke kerk en luisterden naar een preek over Handelingen 18:1-21. Paulus is op zijn zendingsreis en hoewel hij onderweg veel tegenstand ondervond, bleef hij nastreven wat de Heer voor hem had in het prediken van het evangelie en het delen van de liefde van God met degenen die hij tegenkwam. Toen hij in Korinthe aankwam, vond hij gemeenschap en liet gelovigen voor hem bidden, wat hem aanmoedigde en voortstuwde om zijn reis voort te zetten.

Dit deed ons denken aan hoe we ons voelen over ieder van jullie die ons steunen op onze zendingsreis met Mission Aviation Fellowship. Deze laatste twee jaar in Kinshasa werden gekenmerkt door moeilijke momenten, maar we zetten door terwijl we vertrouwen op de goede plannen van de Heer want we zien zijn hand aan het werk door MAF. We worden bemoedigd door uw gebeden. Jullie hebben allemaal op verschillende manieren in onze bediening geïnvesteerd en krijgen niet altijd het resultaat van die inspanningen te zien, maar weet dat jullie gebeden en steun ons blijven voortstuwten op het avontuur waarop God ons gezin heeft geplaatst.

HET EERSTE VLIEGTUIG IN JAREN...

Toen zendelingen werden uitgenodigd om het Woord van God aan deze groep voorgangers te komen onderwijzen, aarzelden ze. Het was behoorlijk ver weg, erg moeilijk te bereiken en maakte geen deel uit van hun jaarplan. Ze voelden wel een ingeving van de Heilige Geest om taak aan te nemen. De reis: een zelden regelmatige commerciële vlucht naar een van de grotere luchthavens van Congo en dan een rit van 6 uur over een ruige weg, vaak weggespoeld door de stormen. Slechts twee wegen leiden naar deze plek. De eerste weg is al onbegaanbaar geworden en de tweede weg stond half onder water en het regenseizoen was nog niet begonnen. Het dorp is gebouwd rond wat vroeger een landingsbaan was die nu overgroeid was. Dit is waar MAF te hulp kan komen. We begonnen informatie te delen over hoe we die landingsbaan konden rehabiliteren. Als we in de buurt waren, zou de piloot lag over de grond vliegen om de voortgang te controleren. Na ongeveer anderhalf jaar af en aan werken waren we klaar om zelf een piloot te sturen (in de hoop dat de wegen open zouden zijn) om te beslissen of het goed genoeg was om een vliegtuig op te sturen.

Eenmaal op locatie was de lijst met te verrichten werkzaamheden nog lang en zag de situatie er niet erg hoopvol uit. De dorpsmensen lieten deze kans echter niet voorbijgaan! Mannen, vrouwen en kinderen schoten massaal te hulp. Elk van hen droeg aarde, termietenheuvel, stukken rots en baksteen en alles wat ze maar konden vinden om gaten te vullen en de landingsbaan klaar te maken voor de eerste landing.

Ondertussen, terug in de hangar in Kinshasa, vertraagde het ene probleem na het andere het vertrek van Jonathans vlucht om de tweedaagse trip naar de landingsbaan en terug te maken. Een eerste vlucht werd halverwege afgelast na dat er een elektrisch probleem werd ontdekt en hij moest helaas omkeren. De volgende dag na het oplossen van het eerste probleem leken er andere problemen op te duiken en forceerden weer vertragingen. Eenmaal opgelost, kon hij op reis gaan. Door de vertragingen waren de stormen voorbij en na een prachtige vlucht van 4 uur voldeden alle omstandigheden aan onze eisen, bevestigd door de testvluchten. De eerste landing werd gemaakt.

Op de landingsbaan heerste een ongelooflijke sfeer. Er was trots en opwinding rond alles wat tot stand was gebracht, maar belangrijker was de dankbaarheid voor alle manieren waarop de Heer werkte om de deur voor het evangelie in dit gebied te openen. Nog geen week later liep de tweede weg onder water door regenval en de enige in- en uitweg in de nabije toekomst is MAF.

BEDANKT

JONATHAN, NICOLE

&

**Noah, Quinten, Wyatt, Otis
en Aria**

HOE GEVEN EN LEZEN?

ONLINE

Visit www.maf.org/dejongh
www.maf.nl/dejongh

